

[Bolvig.]

lockout selv på et mindre område vil næsten uundgåeligt skabe store problemer for en uskyldig tredjepart, i hvert tilfælde for samfundet som helhed, nøjagtig som i de konflikter, vi har set løbe her i sommerens løb, og nøjagtig som ganske rigtig skildret af hr. Jens Peter Jensen for et øjeblik siden.

Efter min mening er interesseorganisationerne skabt for at varetage deres medlemmers helt egoistiske egeninteresser. Det er der ikke noget at sige til. Men vi må i dette ting naturligvis ikke affinde os med eller stiltiende acceptere alt, hvad organisationerne eventuelt kan finde frem til. Det radikale venstre er tilhænger af, at regering og folketing af hensyn til landets tarv udstikker de rammer, inden for hvilke organisationerne kan bevæge sig. Vi hilser derfor med tilfredshed regeringens forslag om indgreb i de verserende konflikter.

Lige en enkelt bemærkning med hensyn til det forslag, der er fremsat fra det konservative folkeparti. Vi har for så vidt sympati for forslaget om, at man har ens overenskomstudløb pr. 1. marts, men vi mener, at det kan løses i forbindelse med den næste overenskomstfornyelse, og finder det rigtigt, at regeringens forslag har et så bredt flertal og så mange partier bag sig som overhovedet muligt.

Med hensyn til striden mellem ministeriet for Grønland og Radiotelegrafistforeningen er det for det radikale venstre magtpåliggende at undgå at øge lønforskellene mellem grønlænderne og de i Grønland værende syddanskere, også på et tidspunkt, hvor vi står lige foran at indføre en hjemmestyreordning i Grønland.

Honoré (KrF):

Efter at Bornholmstrafikken nu står foran en afbrydelse, er tidspunktet kommet, hvor et lovindgreb trænger sig på. Afbrydelsen af Bornholmstrafikken er en trussel imod en hel landsdel, og det nødvendiggør et indgreb.

Regeringens forslag omfatter desuden andre kollektive overenskomster med Sømændenes Forbund. Selv om der er andre færgeforbindelser mellem Jylland og Sjælland, der stadig fungerer, er konflikterne til så stor ulempe for borgerne, at arbejdsstandsningerne nu må bringes til ophør.

Hvad angår den grønlandske telegrafistkonflikt, har den været længe nok. Den bringer menneskeliv i fare. Vi håber, man i det pari-

tetiske nævn kan nå frem til en løsning, der forsøger det umulige, nemlig at præmiere telegrafisternes indsats til gavn for det grønlandske samfund, men samtidig ikke skaber alt for store lønkløfter, som avler øget bitterhed i grønlandske lønmodtagerkredse. Sådan en løsning er naturligvis ikke helt nem.

Da det ikke er interesseorganisationerne, der alene bærer også de økonomiske byrder ved arbejdskampe – jeg tænker her på bistandslovens paragraffer – men i høj grad også er samfundet og skatteborgerne, der finansierer arbejdskonflikter, så kan det ikke siges at være urimeligt, at det offentlige griber ind, selv om det selvfølgelig er at foretrække, at parterne selv finder frem til en løsning, der ikke bare er tilfredsstillende for dem selv, men også samfundsmæssigt ansvarlig.

Ib Christensen (DR):

Folketinget står nu igen i den situation, at regeringen vil foretage indgreb i den frie forhandlings- og aftaleret på arbejdsmarkedet. Retsforbundet slår fast, at regeringen og dens borgerlige støttepartier selv har nedkaldt denne situation over deres hoveder gennem det indkomstpolitiske diktat fra august i fjor og forårets tvangsfornyelse af det private arbejdsmarkeds overenskomster. Gennem gentagne indgreb i arbejdsmarkedets forhold har man vænnet begge arbejdsmarkedets parter til risikofri uansvarlighed og samfundsøkonomiske letsindigheder.

Når retsforbundet vender sig mod disse forslag om tvangsfornyelse af overenskomster, skyldes det både principielle og samfundsøkonomiske hensyn. For retsforbundet er et frit erhvervsliv og arbejdsmarked en urokkelig forudsætning for et frit økonomisk system, hvor staten ikke fastsætter lønninger, arbejdsvilkår, priser og avancer i det private erhvervsliv og på det private arbejdsmarked. Vi fordømmer derfor tvangssindkomstpolitikens system. Man kan lige så lidt forlange frihed for erhvervslivet og tvang over for arbejdstagerne, som man kan forlange det modsatte.

Det står fast, at der er tale om lovligt varslede konflikter i denne sag. Det står også fast, at der er en tredjepart, der bliver berørt. Det drejer sig om færgeruters fortsatte eksistens, det drejer sig om færgeruternes øvrige personale, det drejer sig om vognmænd, landmænd og andre. Men hvem er det, der tilsidesætter